

Gager, som skulle udredes af Statskassen, saa er det ganske naturligt, at man medtager Retsgebyrerne, men dertil er man endnu ikke kommen, og derpaa gaaer Loven ikke ud, og Justitsmændene i Kjøbstæderne lønnes lige saavel ved Retsgebyrer, som Retsbetjentene i Landdistricterne, og, hvad Lønninger til Amtmændene angaaer, da veed jeg ikke, at Landdistricterne have været bebyrdede med nogenstørst Deel af Lønning til Amtmændene, naar man undtager det Bidrag til Amtmændenes Gager, som er optaget i Loven, og som hidtil er udredet gennem Amtsrepartitionsfonden, men dette Bidrag er just indbefattet i det samlede Beløb, som efter mit Forslag skal fordeles mellem Kjøbstæderne og Landdistricterne. Hvad den høitærede Finantsminister yttrede om den Naade, hvorpaa Kjøbstædernes Hartkorn skal beskattes, da skal jeg ikke videre specielt indlade mig herpaa, da mit Forslag falder sammen med det, der er stillet af Udvalgets Majoritet. Han yttrede sig derimod specielt med Hensyn til Indqvarteringen, han meente, at man i saa Henseende maatte gaae ud fra det factiske Bestaaende og ikke blot tage Hensyn til hvad Kjøbstæderne have at udrede i Penge til Indqvarteringen, men ogsaa hvad de have at udrede ved at levere Naturalpræstationer til Indqvarteringen. Det er jeg fuldkommen enig med ham i, men den ærede Finantsminister overseer, at den Bestemmelse, som er vedtagen under Lit. D i Lovudkastets § 1, har medført Ophævelsen af den tidligere erlagte Indqvarteringshjelpestat, og at dette vil medføre Ophævelse af den hele Naade, hvorpaa Indqvarteringsbyrden hidtil har været ordnet indbyrdes mellem Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn, og derved ogsaa tillige Ophævelse af de hidtil gjældende Bestemmelser om den saare trykkende Naade, hvorpaa de Kjøbstæder, som have Indqvartering in natura, have været ansatte til en idetmindst

3 Gange saa høi Skat, som de ville have havt at erlægge, saafremt der ikke i dem var henslagt Indqvartering in natura. — Der skeer ved Lovudkastet selv, og, som jeg igaar bemærkede, er dette ogsaa fremhævet i Lovudkastets Motiver, der skeer da, siger jeg, ved Lovudkastet selv en væsentlig Forandring i Naaden, hvorpaa Indqvarteringsbyrden fordeles mellem Kjøbstæderne. Det bliver ingenlunde de samme Kjøbstæder, paa hvilke Byrden vil blive at fordele. Jeg erkjender, at det er rigtigt, at de Kjøbstæder, som hidtil have været bebyrdede, at de lettes Noget for denne Byrde, og jeg kan kun beklage, at det ikke endnu er kommet saavidt med de foreløbige Overvejelser, at der kan være Spørgsmaal om fuldstændigt at lette dem for denne Byrde og at sætte dem paa lige Fod med de øvrige Statterydere i Landet. Men imidlertid, naar man bliver staaende ved Lovudkastet i saa Henseende, som jeg troer, der er Anledning til for Tiden, og hvad allerede er vedtaget ved Afstemningen over § 1, at gaae ind paa, at lette disse 12 Kjøbstæder for en Deel, men ogsaa kun for en Deel denne Byrde, da har man dog i Virkeligheden forandret Forholdet mellem Kjøbstæderne indbyrdes. Man gaaer saaledes ikke ud fra det factiske Bestaaende; man betragter tværtimod Kjøbstæderne, hvad enten de have havt Indqvartering eller ikke, som en Heelhed, og det have de ikke været; man kan ikke blive staaende ved blot at anstille en simpel Beregning over, hvad alle disse Kjøbstæders Byrder i det Hele taget have udgjort, man ændrer da slet ikke, at man har vælet en væsentlig Deel af denne Byrde over fra nogle af Kjøbstæderne til andre. Det træffer sig nu just saaledes, at det i Almindelighed, men jeg siger dog kun i Almindelighed, er de større Kjøbstæder, fra hvilke man har taget endeel af Byrden bort og lagt over paa de mindre.